

[Aksel Larsen.]

havde han stjålet 60 000 kr. Der blev nogen opstandelse blandt aktionærerne i firmaet, men bestyrelsen beroligede dem; den kunne bevise, at hvis man havde haft den fornødne kritiske revision i den tid, denne mand havde været kasserer, ville det have kostet mere end 60 000 kr., så ærlig talt: aktionærerne havde tjent ved det. — Jeg er alvorligt bange for, at indførelsen af hele dette storstilede rabatmærkesystem i administration vil koste mere, end det vil koste, hvis staten simpelthen siger: rugbrødsprisen er så og så meget for alt det rugbrød, folk gider købe. Jeg tror derfor, man skal indstille sig på at holde rugbrødsprisen for forbrugerne dér, hvor den ligger nu, ophæve rugbrødsrationeringen og give statstilskud til møllerne, eller hvem det skal gives til, og så finde sig i, at de, der måske forbruger lidt mere rugbrød, end de kan gøre i øjeblikket, hvor vi har rationering, får dette til samme lave pris som det hidtil rationerede rugbrød.

Vi er naturligvis klar over den betænkelighed, man nærer fra visse hold for, at det kan risikeres, at rugbrødet bliver opfodret. Det er muligt, at der ligger en sådan fare, men man kunne dog forsøge sig med bestemmelser, der forbyder det, og sikre et vist strafansvar, og så kan man forøvrigt hilses sig selv og sige, at man selv er skyld i, at det eventuelt kan betale sig at fodre op med rugbrød. Det er nemlig, fordi man ikke har fulgt det råd, vi kommunister har givet: at holde kornprisen lav og lægge loft over frihandelskornet. Når man tillader, at frihandelskorn, som vognmænd og ligestillede i byerne er henvist til at købe, stiger så højt i pris, som det mange gange gør, ja, så kan naturligvis fristelsen foreligge til at putte rugbrødet i hestene i stedet for at give dem havre. Men ærlig talt, det har regeringen og rigsdagsflertallet selv været ude om; hvis de havde ført den rigtige, den af os forfægtede politik, så havde de ikke løbet nogen risiko i så henseende. Jeg tror nu ikke, risikoen er så stor og omfattende, som man forestiller sig, og jeg vil derfor, både af den allerede nævnte grund, og fordi jeg synes, det er urimeligt, at de mennesker, der kan spise mere rugbrød, end de hidtil har fået tildelt gennem rationeringen, skal betale det med en større pris, henstille, at man indretter sig på at holde rugbrødsprisen nede ved en tilskudsordning til råproduktet og så undgå hele dette rabatmærkesystem.

Der kan iøvrigt anføres et argument til, som gør dette rimeligt. Det er jo således, at ikke alle mennesker har spist alt det rug-

brød, de har fået mærker til, og der er i alt fald en del af dem, der ikke har kunnet klare sig, som har kunnet få rugbrødsmærker af andre. Disse vil formodentlig ikke have stor chance for at komme til at nyde godt af andre folks rabatmærker, og de vil således komme til at give mere for dette levnedsmiddel, og det kunne vi også godt tage hensyn til.

Hvad historien med sigtebrødet angår, er jeg fuldkommen enig med den højtærede minister og lovforslagets ophavsmænd i, at hvis man ikke foretager sig noget med sigtebrødsmelet, bliver der brugt meget lidt sigtebrød og meget franskrød i dette land. Derfor tror jeg, det er nødvendigt at have en sådan tilskudsordning dér, men jeg henstiller til overvejelse, om man ikke kommer til at gå noget længere, end det efter lovforslaget og fremsættelsestalen synes at være hensigten. Jeg tror nemlig, at hvis sigtebrødet ikke gøres billigere end franskrødet, når man ikke det mål, man har sat sig.

Det, der foreløbig er sket — og det ved myndighederne udmærket vel —, er, at sigtebrødsforbruget er gået ned til et absolut minimum, medens franskrødsforbruget er steget, til trods for at der er en prisforskel. Hvis man ikke sørger for, at sigtebrødet er billigere end franskrødet, tror jeg ikke, man når det, om jeg så må sige, valutamæssige resultat, som den højtærede landbrugsminister tilstræber.

Jeg behøver vel ikke at bruge meget af tingets tid til at forklare, at jeg er ganske uenig i de synspunkter, som det ærede medlem hr. Aksel Møller har forfægtet. Jeg har gjort opmærksom på det forleden dag, og jeg håber ikke, der bliver noget ud af det barn, som det ærede medlem hr. Aksel Møller går svanger med.

Tholstrup: Det er glædeligt, at regeringen endelig har taget sig sammen til at ophæve brødrationeringen for franskrød og nu også vil ophæve rationeringen af rugbrød, men det kunne have været gjort for længe siden. For 3—4 måneder siden stod det alle mennesker klart, at vi fik en god høst i år, og udsigterne på verdensmarkedet var af samme karakter, der var stærkt faldende priser overalt. Det kunne enhver se, allerede før høsten var kommet i hus, og derfor foreslog vi fra retsforbundets side dengang, at man straks ophævede disse brødrationeringer. Man kom med den undskyldning, at det kunne man ikke af hensyn til opfodringsfristelsen, som efter min mening slet ikke er til stede. Der skal være en økonomisk fordel til stede, før folk overtræder lovene,